

תת"ע 9309/08/22 - חכמת מואסי נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9309-08-22 מדינת ישראל נ' מואסי
תיק חיצוני: 10157924084

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	חכמת מואסי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 15.9.22.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקשת ביום 8.10.22; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כ-5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אין מחלוקת כי המבקשת קיבלה את ההזמנה לדיון (כפי שגם עולה מאישור מסירה שצורף לכתב האישום); אלא שלטענת המבקשת, היא סבלה מכאבי שיניים עזים מאוד, ועברה טיפולים לפני ואחרי מועד הדיון, וכתוצאה מכך לא הייתה יכולה לדבר ולא תפקדה כראוי, ואף לא יכלה לפנות לעו"ד בכדי שתוגש בקשה דחיית מועד דיון בתיק, וצורף לבקשה אישור על ביקור במרפאת שיניים לצורך טיפול שיניים בתאריך 13.9.22.

האישור על טיפול שיניים שצורף לבקשה איננו מלמד כי נבצר מהמבקשת להתייצב לדיון שהתקיים יומיים לאחר הביקור הנדון; וטענת המבקשת כי לא התייצבה לדיון בשל מניעה רפואית אינה נתמכת בראיה רפואית של ממש, והאישור על טיפול שיניים שצורף אינו מצביע על המניעה להתייצב לדיון במועד שנקבע, ואינו מעלה כשלעצמו כי לא היה בכוחה של המבקשת להתייצב לדיון.

ראו: עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 **חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל** (נבו 12.05.2022); עפ"ת (מחוזי מרכז) 67199-08-21 **ברק וקנין נ' מדינת ישראל** (נבו 20.11.2021).

יתרה מכך, בענייננו, טיפול השיניים היה יומיים לפני מועד הדיון, כך שהיתה למבקשת אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון; ואין בידי לקבל את הטענה כי מרוב כאבים שמהם סבלה לא יכלה לפנות לעו"ד בכדי להגיש בקשת דחיה, שכן יכולה היתה להגיש בקשת דחיה בעצמה; ומשלא עשתה זאת, אין לה להלין אלא על עצמה (ראו ע"פ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סנינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.04.2005); עפ"ת (מחוזי חי') 10282-09-15 **נדאל עבד אל באקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.2015)). וראו גם דברי בית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2006): "גם למי שחלה - כנטען - יש דרך לפנות לבקש עיכוב ביצוע לפני המועד ולא לאחריו".

הגשת הבקשה לביטול פסק דין כ-5 חודשים לאחר הדיון מצביעה אף היא על כך שהמבקשת כלל לא נתנה דעתה להליך בעניינה, ולא עקבה אחר הדיון שהתקיים, ומחזקת את הקביעה בדבר מחדל ההתייצבות.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרה של המבקשת מן הדיון שהתקיים בהיעדרה.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת לא הציגה טעמים של ממש לביסוס טענתה, כי יש לה טענות הגנה טובות, ולא הצביעה על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

יפים לענייננו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020):

"המערער הסתפק בטענה כוללנית לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין."

המבקשת קיבלה את יומה בבית המשפט והיא לא ניצלה אותו מטעמים התלויים בה.

לפיכך, הבקשה נדחת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"ג, 02 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.